

$$\frac{4}{\sqrt{\Phi}} \approx \pi$$

$$e^{i\pi} + 1 = 0$$

Nechme děti bádat!

Mistr: Jaké světlo ti umožňuje vidět?

Student: Světlo slunce ve dne, a světlo lampy v noci.

M: Co ti umožňuje vidět tato světla?

S: Oči.

M: Co ti umožňuje vidět oči?

S: Mysl.

M: Co ti umožňuje vidět mysl?

S: Moje já.

M: Pak jsi ty světlo světel.

S: Ano. To jsem.

EKASLOKI, BY SHANKARACHARYA

$$\sum_{n=1}^{\infty} n = -\frac{1}{12}$$

$$\phi^2 - \phi = 1$$

$$F_n = \frac{2}{\sqrt{5}} (-i)^{n-1} \sin \left[n \left(\frac{\pi}{2} - i \ln \phi \right) \right]$$

Cíle vzdělávacího procesu?

Co je cílem vzdělávání?

Vychovat jedince

- schopného zapojit se co nejefektivněji do pracovního procesu?
- adaptovaného pro život ve stávajícím systému, společnosti?
- který “biflováním” pronikne co nejhlouběji do stávajících myšlenkových schémat?

nebo jedince schopného

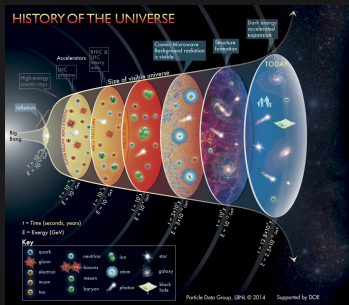
- žít šťastný a produktivní život?
- rozvíjet své schopnost a vnitřní potenciál?
- rozvíjet umění žití (bytí) a pronikat k nejhlubší podstatě existence?

A jaká je role pedagoga v tomto “světotvorném” procesu?

Proč jsou tyto otázky důležité právě dnes?

Odpovědi na tyto otázky souvisí se změnami ve společnosti, kterými, dle mého názoru, procházíme.

- 19té století = století páry (viz Marečku podejte mi pero)
- 20té století = století elektrifikace a elektronifikace
- 21té století = století AI a/nebo duchovní renesance?



Budoucnost určí ti co učí

Možná jednou připustíme mentální a veskrze subjektivní charakter reality, kterou každý z nás prožívá. Co když je objektivní realita spíše jakási forma “kolektivní iluze”? Co když se ukáže, že neexistuje žádná informace, která by nebyla v rozporu s alespoň nějakými fakty?

Potom se ty nejdůležitější aspekty vzdělávání zdají být:

- Poskytovat dětem prostor pro objevování a vytváření vlastní interpretace toho co prožívají.
- Asistovat dětem při objevování jejich vlastního záměru.
- Vlastním příkladem motivovat k poznávání skrytých sil formujících prožívání.
- Motivovat k rozvíjení vlastností typu:
 - Odvahy, vystupování z komfortní zóny.
 - Pokory a přijímání toho co je, tak jak je.
 - Laskavosti, vnímavosti, sounáležitosti s okolním světem

Role pedagoga

Co může dělat pedagog pro to, aby se stal průvodcem dětem v objevování, bádání a tvoření?

Mé zkušenosti z Finska, kde jsem působil 15 let jako profesor relativistické jaderné fyziky na Universitě Jyväskylä:

- Učitel je do maximální možné míry osvobozen od administrativních povinností.
- Jako profesor jsem se nemusel účastnit zkoušek, s výjimkou státnic a doktorských exam.
- Osnovy přednášek byly velmi rámcové.
- Důraz byl kladen na řešení skutečných problémů konkrétních výzkumných projektů.

Role pedagoga

Stejně tak i na nižších stupních, by důraz měl být kladen na reálné životní situace a jejich řešení:

- práce s **emocemi**
- práce s **pozorností**
- práce se **strachem**
 - z nedostatku lásky
 - z toho, co si o mě myslí ostatní
 - ze stárí
 - z nemoci
 - z chudoby
 - ze smrti

Vše ostatní je dané příčinnou závislostí na zvládnání výše uvedených dovedností 😊